Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

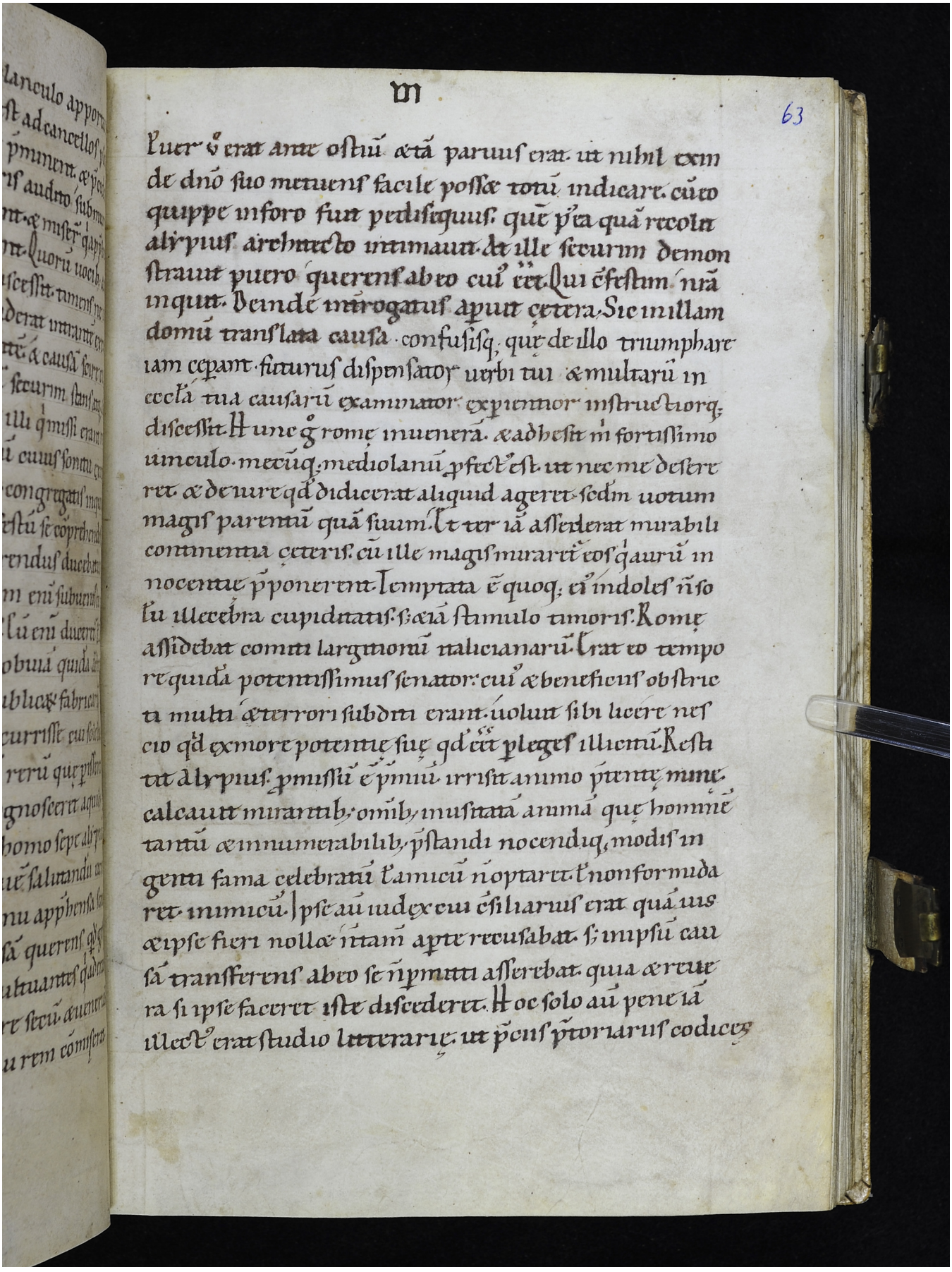

63

Luer ꝰ erat ante ostiū ætā paruus erat. ut nihil exm
de dnō suo metuens facile posse totū indicare. cūto
quippe in foro fiunt perditiq; quē p̄ta quā recolit
alypius archiatro intimauit. de ille securim demon
strauit puero querens abeo cui ꝛ. Qui ēfestim nūā
inquit. Deinde interrogatus aput cetera. Sic in illam
domū translata causa. confusisq; quę de illo triumphare
iam cepant. futurus dispensator uerbi tui æmulatorū in
eccl̄a tua causarū examinator. experientior instructiorq;
discessit. Hunc ḡ rome inuenerā. æadhesit in fortissimo
iumento. mecūq; mediolanū p̄fect̄ est. ut nec me deser
ret. æ de iure qđ didicerat aliquid ageret. sedm uotum
magis parentū quā suum. Iter ia asserebat murabili
contemptu ceteris. cū ille magis murarii cos q̄ aurū in
nocentes p̄ponerent. Temptata ē quoq; ei indoles ñso
lu illecebra cupiditatis. sed ia stimulo timoris. Rome
assidebat comiti largitionū italicianarū. Erat eo tempo
re quida potentissimus senator. cui æbenefici⁹ obstric
ta multi æterrori subdit erant. uolunt sibi licere nes
cio qđ ex more potentię suę. qđ ꝛ pleges illicitū. Resti
tit alypius. p̄missū ē p̄miū. irrisit animo p̄tentę mun
calcauit mirantib; omib; mustatā animā quę hominē
tantū æinnumerabilib; p̄standi nocendiq; modis in
genti fama celebratū. Amicū nō optarit. nonformida
ret. inimicū. Ipse au iudex eum ēsiliarus erat. quā uis
æipse fieri nollæ itam apte recusabat. si; impsū cau
sā transferens. abeo se ñ p̄mutti asserebat. quia æ reue
ra si ipse faceret iste discederet. Hoc solo au pene ia
illect̄ erat studio litterarię. ut p̄ons p̄toriarus codicē